

111
Braća Babići sinovi Babića
Franje, radnici išli su u šumu
iz Banjaluke u partizane.

OVO JE BILO 5. MAJA 1943. godine.
=====

Babić (Franje) Milorađ rođen u Banjaluci 1923. godine gdje i sada
živi. Borac Nar. Osl. Vojske,

I Z J A V I

U vrijeme rata vidio sam velika nedjela koja su činita sa strane ustaša koja nijesam mogao da podnosim, kako ja tako moj otac Franjo i moja braća. O tome svemu razgovarao sam sa svojom braćom i dogovarali smo se kako da odemo u šumu partizanima i da pomognemo im boreći se protiv okupatora i ustaša. To smo i ostvarili i jednoga dana ~~xxxx kkk kxxxx~~ naš ^{sam} se u bjegstvu prema partizanskim jedinicama. Pošto su u početku 1943. godine bile daleko partizanske snage i to najbliže u Ribniku, a ja sam bio kompromitovan kao partizanski saradnik to sam po dogovoru sa svoja tri brata izbjegao put gornjih sela i tako sam ne znajući došao u četničke jedinice, te sam im slakao da sam prebjegao k njima i da ću ostati kod njih. Odmah sam pripremao teren da i moja braća prebjegnu i da se nadjemo skupa kod četnika, pošto im je prijetila opasnost inače, a pogotovo radi moge bjegstva. Za kratko vrijeme i moja tri brata našli su se skupa sa mnom kod četnika i to: Babić Drago, Babić Ivica i Babić Božidar-Miće. Nas sva četvorica braće našli smo se kod četnika i sada nam je bila jedina briga kako da se prebacimo na oslobođenu teritoriju, partizanima, jer smo sada dolaskom kod četnika izbjegli sigurnu smrt koja nam je prijetila od ustaša. Četnici su nas svu četvoricu zaposlili kao radnike i bili smo pod stalnom četničkom kontrolom.

Moj najmlađi brat Božidar-Miće radio je kao zidar u Tramošhji i preko partizanskog saradnika Gagića Nikole uхватио je veza sa Vidović Jovom Obav. Oficirom koji mu je bio osigurao prebacivanje ka partizanima. Miće mi je poručio da se nas sva četiri brata mora-

mo sastati i skupa se prebaciti i da svi dođemo u Tramošnju i to najhitnije. Nas trojica smo bili u selu Lusićima, račili smo kuću četničkom komandantu Azarića Mići. Mi smo se dogovorili ~~ka~~^{PA} smo sva trojica otišli u selo Kmećane Manstiru Gomjenici i odatle smo prebjegli u selo Tramošnju našli brata Boji je pripremio sve za naše prebacivanje.

Tako smo nas sva četiri brata prebjegli od četnika partizanoma; preko planinskog vjenca Muleža, spustili se ispod sela Sokolova rijeci Sani te preko Prhova, Vrpolja i planine Šiše stigli u selo Crkveno gre smo našli ribničku jedinicu.

Kao borci ove jedinice a kasnije 13. krajiške brigade ostali smo do kraja rata. Naš najmlađji brat Božidar poginuo je od strane nijemaca , na zahtjku, koga su nijemci uhvatili, i za njegovu sudbinu ni do dan danas se ne zna.

Banjaluka 14.V. 1960. godine

Milorađ Babić s.r.

ORIGINALNA IZJAVA KOJA JE SA STRANE SAVEZA BORACA OVJERENA
NALAZI SE UZ OVAJ PREPIS.

PREPIS JE VRŠEN ZATO ŠTO JE ORIGINAL PISAT RUKOM TE DA BI
SI OVAKO MAŠINOM PISATO MOGLA LAKŠE DA ČITA.